

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 202 |
חג הסוכות תשפ"ה

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

חג הסוכות

מצות סוכה - הרה"ק מקוברין זצוק"ל סיפר מהרה"ק רבי ברוך ממעזבוז' זי"ע, שבערב סוכות ראה איש המוני נושא סכך לסוכה בכח גדול ועמל מאד, ובכה הרה"ק רבי ברוך מאד, ואמר: עלי אין שום חידוש שאני עושה המצוה, כי אני רואה נהורא עלאה בשמחת המצוה ומה זה חידוש, אך זה האיש המוני ולא ידע מאומה, רק לקיים מצות הבורא, על כן אני מקנא אותו מאד.

(אמרות משה)

שמחת תורה

אני מאמין - בליל שמחת תורה קודם אתה הראית אמר [הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע] 'אני מאמין לפני העמוד. ואמר: "אני מאמין, איך גלייב, מיט וואס פאר אמונה, 'באמונה שלימה'. וואס מיינט מען באמונה שלימה, אז אפילו מען זאל מיר אראפ נעמען דעם קאפ מיט דיא פיס, גלייב איך - 'שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף, דיא בעלי תאוות [-אני מאמין, באיזו אמונה, באמונה שלימה. מהי הכוונה באמונה שלימה, אפילו יקטעו לי את הראש ואת הרגליים, מאמין אני, שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף, בעלי התאוות].

(רשימות הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקחניץ בשם אחד מנכדי רבי מרדכי מלעכוויטש. נד' בקובץ בית אהרן וישראל גל' קפא עמ' קפט)

אתה הראת - הרה"ק מקוברין זצוק"ל אמר, אשר כל השלשה שבועות בין המצרים, וחמשה עשר באב, וכל החודש אלול, ור"ה והתקיעות שופר, והימים שבין ר"ה ליהו"כ, ויהו"כ החמשה עינוים וחמשה תפילות, והימים שבין יוהכ"פ לסוכות, וחג הסוכות מצות סוכה לולב ומיניו, ויום הושענא רבא וחבטת הערבה - כל אלו העבודות הם רק הכנה ל"אתה הראת לדעת", שיוכל האיש הישראלי לומר "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו", וזה היחוד גמור.

(אמרות משה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

דברי הרב

מר"ש [מקארלין] ז"ל: "למדתנו רבינו כי אדם וכו'". והלא מקרא הוא, וד"ל.

(ש"ס"ה סעיפים)

עיסורי קדוש

צריכים להיות חביבים דברי הרב על התלמיד, שאפילו שהדבר מפורש במקרא, אך משרבו אמר זאת חביבים הם ביותר עד שמזכיר זאת בשם הרב. ואפשר לומר יותר מכך, שרבי עקיבא נקט בלשון "לימדתנו רבינו" כדי להורות, שלימוד התורה אינו אלא מפי הרב, ואפילו שהוא פסוק מפורש במקרא אך כל עוד לא נמסרו הדברים מפי הרב, אין הדבר נוהג למעשה. והוא כלל גדול במסורת התורה שהתורה נמסרת מפי הרב לתלמיד ורק כך קונים את התורה. וכבר אמרו חז"ל (כתובות קיא). "אינו דומה לומד מעצמו ללומד מרבו".

שמיני עצרת החג הזה

סמכנו יתדותינו בביאור מאמר זה, על פי מעשה שהיה אצל תלמיד רבינו הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זצוק"ל: פעם אחת דנו אצל הרה"ק מלעכוויטש בנוסח שאומרים ביום שמיני עצרת בתפילה ובברכת המזון, כידוע אשר יש נידון על כך אם אומרים 'יום שמיני עצרת החג הזה', או שאומרים 'יום שמיני עצרת הזה' בלי להזכיר תיבת 'חג'. ואמר הרה"ק מלעכוויטש זצוק"ל ששמע מרבו הרה"ק מקארלין שאמר "שמיני עצרת החג הזה". ואמר לו איש אחד שהרי הבית יוסף (או"ח סימן תרס"ח) כבר פסק שמזכירים חג בשמיני עצרת. וגער בו הרה"ק מלעכוויטש זי"ע במאוד מדוע כשאומר דבר בשם רבו הוא מביא בשם הבית יוסף (ע"פ כתבי הרה"ח ר' משה מידנר ז"ל אות תתשי"א).

מעשה ברבי אליעזר ורבי עקיבא

במסכת סנהדרין (קא). מסופר על רבי אליעזר שחלה, ותלמידיו נכנסו לבקרו. רבי אליעזר סיפר להם שחליו הכביד עליו. התחילו התלמידים לבכות, אך רבי עקיבא שהיה שם שחק, שאלו אותו: "למה אתה משחק? הרי ספר תורה שרוי בצער וצריך לבכות".

אמר להם רבי עקיבא כל זמן שהייתי רואה את רבי מצליח בכל מעשיו, "אמרת שמה חס ושלום קיבל רבי את כל שכרו בעולם הזה", ועכשיו שאני רואה את רבי בצער אני שמח, כי שכרו משתמר לו לעולם הבא.

אמר לו רבי אליעזר: עקיבא, כלום חסרתני מן התורה כולה, שאתה אומר שאני סובל על עוונותי.

אמר לו רבי עקיבא: לימדתנו רבינו כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, ע"כ.

דברי רבי עקיבא תמוהים מאד, מה לימוד יש כאן, הרי הוא פסוק מפורש בקהלת (ז, כ) "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", ומדוע אמר רבי עקיבא בלשון "לימדתנו רבינו", המשתמע שזהו חידושו של רבי אליעזר. וזאת הוא קושית רבינו על מאמר חז"ל זה: "והלא מקרא הוא".

התירוץ על קושיה זאת לא נתבאר, ונשאר סתום וחתום למבינים כמ"ש שם "ודי למבין".

אבל הגם כי אנחנו איננו מהמבינים ולא באנו בסוד קדושים, אך ננסה להעמיס על פי דרכינו ביאור על הדברים.

חביבים דברי הרב

רבי עקיבא בא ללמדנו עד כמה

סמך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גם אתם תזכו בכ"ד
לישועות כמו בחיים היותו,
בזכות השותפות הקבועה!
04-30-10-900

אלפים מעידים שהם נושעו בזכות
השותפות הקבועה עם הצדיק

רפואת האוזן תחת אף

לשטוקהולם הגיע, וכולם כאחד התייאשו מלמצוא תרופה למכתו. כששב לביתו מיאוש וחולה יצאחו ידידיו לנסוע לבעלזא, אל רבי שלום מבעלזא זי"ע, (תלמיד הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זי"ע, תלמיד רבינו שלמה מקארלין זי"ע). חשב האיש, שלא היה מגדולי החסידים והמאמינים בלבב שלם באדמו"רים: 'הלא מה יש לי עוד להפסיד? אקום ואסע לבעלזא'.

כשהגיע אל חדרו של רבי שלום, הורה לו הרבי להפתעתו הרבה: "מוטב שתסע ללמברג העיר הגדולה, שם תסור לדוקטור רפפורט..." יצא האיש מן הקודש, ותהה בלבו: מילא אם היה מברכני הרבי - ניחא, אבל לנסוע לרופא אלמוני?! הלא הייתי אצל טובי המומחים והם לא מצאו מזור למחלתי!

אולם למרות ספקנותו, החליט כי אין לו מה להפסיד, יצא ונסע ללמברג אל הד"ר רפפורט, שהיה רופא ידוע שם, אשר מוצאו וכור מחצבתו מעם היהודי הנבחר.

ישב האיש אצל הד"ר רפפורט וגולל את מאבוקו וחוליו, וסיפר לו על המורסה שהתפתחה בחוטמו. הורה לו הרופא להרים את ראשו, לקח את הכלי בידו וגחן להתבונן לתוך האף של החולה. והנה אך נגע הרופא בחוטמו, ונפתחה המורסה והתיזה קילוח אדיר של מוגלה ודם על הרופא ועל מלבושיו...

התרומם הרופא באחת מכסאו והחל לנקות מעליו את הלכלוך. "מי שלח אותך לכאן?!" שאל הרופא בקול מלא רוגה.

"הרבי מבעלזא" ענה החולה לתומו. רקע הרופא ברגלו וצעק: "תמיד הוא מעולל לי דברים שכאלו!"

הרבי משינוא חתם את הסיפור, ועל פניו עלתה ארשת מאירה. "ראה נא והבט - רשעים, אפילו על פתחה של גהינם אינם חוזרים בתשובה - למרות שהרופא נוכח במופת אחר מופת שהתרחשו תחת ידיו במטופלים ששיגר אליו השר שלום מבעלזא, וראה בעיניו נסים ונפלאות, כיצד כהרף עין מתרפאים חולים באורח נס ובפלא - בכל זאת לא שב בתשובה, ולא אבה להחזיר אל ליבו את האמונה התמה בה' ובעבדיו..."

סיים הרבי את הסיפור וסימן לאב המודאג כי כבר יכול לשוב לדרכו ולהתכונן לקראת הימים הנעלים הקרבים לבוא, ובקרום בוא תבוא הישועה והמזור. כעבור יומיים, בשעת ההקפות ביום שמיני עצרת, הגיע ליהודי היזניצאי מכתב דחוף מביתו, בו רשומה הודעה בהולה שרשמה זוגתו כי בעיצומו של יום הושענא רבה, כאשר סגן הרופא ניקה את אוזן בנם, נפתחה פתאום המכה באוזן וכל המוגלה יצאה והתנקזה אל החוץ, וברחמי הבורא הוטב לבנם והוא יצא מכלל סכנה.

השתומם החסיד לראות כיצד פעל הרבי הקדוש את רפואת בנו, על ידי העובדה שסיפר בליל הושענא רבה, ומיהר אל הרבי בעיצומו של ההקפות ולחש על אוזניו את כל דבר הנס הגדול. אולם הרבי משינוא השיבו ואמר:

"מוטב יהיה לשנינו אם לא תספר ולא תדבר מאומה מכל מה שהיה..." (ע"פ הספר 'רביה"ק משינוא')

כוכבי אור זעירים האירו את שמיה של העיירה שינאווא באור מיוחד. פיסת הרקיע הפרוסה למלאו האופק זהרה באפלוליתה בגוונים מרהיבים. דומה היה כי קדושתו של הלילה מרחפת באוויר ופורסת כנפיה על היקום כולו.

תחת כיפת השמים זרועת כוכבי האור, ניצבה לה בהדר הוד סוכתו של הרבי הקדוש רבי יחזקאל שרגא משינאווא, בנו של הרב הקדוש מצאנו בעל הדברי חיים.

ישב הרבי בתוככי סוכת שלומו, זקנו הלבן יורד על פי מידותיו, עיניו יוקדות ומצחו להבים. בידיו הקדושות נתונים ענפי הערבות, בהם יקיים עם קהל עדתו לעת הבוקר את עבודת ההושענא. החזיק הרבי בידיו עלה לולב והחל לאגוד את חמשת הערבות ברוב כוונה ולהב. לפתע נפרצה דלת הסוכה באחת.

בתפתח ניצב לו יהודי מתנשף, פניו יגעו ומלאות יגון עמוק: "רבי קדישא, באתי לעמוד ולהתחנן בעבור בני הנתון כעת בסכנת חיים איומה!"

מימין: הרה"ק משינאווא זצוק"ל
שמאל: ציור קדוש של הרה"ק רבי שלום מבעלזא

בעיר ויז'ניץ הסמוכה התגורר היהודי ומשפחתו בשלום ובשלווה. באחד הימים של בין כסה לעשור, בעוד טרדות הימים הקדושים אופפים את הכל, היה נפתלי הילד הקטן מתעסק ומשחק והגאתו בשק העדשים הענק ששכב בירכתי המטבח. שפך היניק על הארץ כמות נכבדה מן העדשים האדמדמים ויצר מהם הר גבוה ונישא, אחר סלל בהן שבילים ודרכים, ולבסוף משלא מצא מה עוד לעשות בעדשים למען הפרת שיעומו - נטל עדש ושניים ותחבם לתוך אוזנו, תוך כדי תחיבת אצבעותיו הקטנות לעומקו של חלל האוזן.

תחילה התלונן הילד על מיחושים קלים באוזניו, אחר ייל על כאבים עזים ביותר, וכשכבר היה מאוחר מדי גילה נפתלי המסכן את מעשיו כי תקע לאוזניו עדשים - שתפחו מהחום והלחות בתוך תעלות האוזן והסבו לילד ייסורים נוראים. ההורים המודאגים הבהילו רופא והלה אמר שהעדשים עלו עד לקרבת המוח, ואפילו ניתוח ראש לא יועיל.

כעת עמד האב על פתח סוכת הרבי משינאווא, והתחנן בבכי שיברכנו ויפקדנו לישועה ורפואה.

עיניו הובעורות של הרבי התבוננו ברוך ובחמלה בעיניו של היהודי היזניצאי, אגודת הערבות עודנה נתונה בתוך ידיו הקדושות, והוא פנה בשאלה אל האב: "האם הרופאים עדיין מטפלים בילד, או שמא פכרו ידיהם מלהושיעו?"

"אכן ישנו רופא אחד הלא הוא סגנו של הרופא המומחה, והוא במסירות רבה מנקה בכל יום את אוזניו של ילדי החולה..." ענה האב ועיניו נתונות בציפה לעבר פניו הקורנות של הצדיק.

פתח אפוא רבי יחזקאל שרגא והחל לספר את המעשה הבא: "מעשה שהיה באיש אחד שהתפתחה מורסה בחלל חוטמו, וכבר הגיעה עד למוחו עד שבא לכדי סכנת חיים. היהודי נסע לגדולי טובי המומחים, לוינה ולברלין ועד

חידת השבוע

ילדי רבנו שלמה

החיים בלודמיר
בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: מתי נהג רבנו לומר 'אני מאמין' לפני העמוד?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחייג לקו לודמיר 02-3011122

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת זוג משחקי פופיט.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת נח

הזוכה לפרשת נצבים וילך: אברהם שוטרלנד, בית שמש.

אוצרות ומשגים

הכנסיה ששקעה באדמה (ב)

על הדרך לבית העלמין העתיק של העיר, והגויים ששומחו לאידם הפעילו את הפעמונים בצריחי הכנסיה לאות שמחה על שנטל מהיהודים ראשם ותפארתם. והנה לתדהמת כלם התישב לפתע רבנו שלמה במטתו, למרות שכבר לא היה בין החיים, וקרא כי על הכנסיה לשקע באדמה. ואכן לא עברו שבועיים ימים ומבנה הכנסיה שקע כלו באדמה. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל!

בהמשך לספורנו על בית העבודה-זרה שעמד בסמוך לבית מדרשו של רבנו שלמה מקארלין, ששקע באדמה מאחר והגויים זרקו חצים לעבר בית הכנסת - נביא בפניכם ילדים יקרים, גי'רסה נוספת לספור הלז, שהוא ספור מפרסם העובר בין דרי העיר לודמיר מדור דור: בעת הסתלקותו של רבנו שלמה מקארלין הי"ד, בשעה שלוו יהודי לודמיר את מטתו למנוחת עולמים, עברו דרך אחת מכנסיות הנוצרים שעמדה

שלט חדש בכניסה לבית רבינו

בימים אלו הותקן והוצב שלט גדול בחזיתו של בניין בית רבינו ברחוב דראמונוב 6, המקדם את הבאים למתחם בית רבינו על שלל אגפיו, ביניהם חדר הקפה והכיבוד, המקווה הפעיל, היכל התורה ועוד. בעקבות דרישת העירייה המקומית נוסף בשלט תרגום בשפה האוקראינית המקומית, בנוסף על לשון הקודש. זה לשון השלט החדש:

ברוכים הבאים לצילו של קודש הקודשים רבי שלמה מקארלין זי"ע

אנו זמינים עבורכם 24 שעות ביממה

לחצו בכפתור האינטרקום

והמתינו לפתיחת הדלת

(ייתכן לעיתים עיכוב של כשתי

דקות, נא התאזרו בסבלנות)

הכנסת אורחים לודמיר

מזמינה את כלל אחינו בית

ישראל לעלות ולבוא לעירו

של רבינו הקדוש לחזות בנועם

הי ולבקר בהיכלו, עלו ובואו

לודמירה להתעלות ולהתקרב

אל השי"ת ולפעול ישועות

רבות ברוחניות ובגשמיות.

השלט עם המלל בשפה המקומית